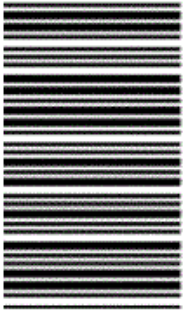

247

F

247F

نام :

نام خانوادگی :

محل امضاء :

اگر دانشگاه اصلاح شود مملکت اصلاح می‌شود.
امام خمینی (ره)

صبح جمعه

۹۲/۱۲/۱۶

دفترچه شماره (۱)

جمهوری اسلامی ایران
وزارت علوم، تحقیقات و فناوری
سازمان سنجش آموزش کشور

**آزمون ورودی
دوره‌های دکتری (نیمه متمرکز) داخل
سال ۱۳۹۳**

**مجموعه الهیات (۱)
(کد- ۲۱۳۸)**

تعداد سؤال: ۹۰

مدت پاسخگویی: ۱۲۰ دقیقه

عنوان مواد امتحانی، تعداد و شماره سؤالات

ردیف	مواد امتحانی	تعداد سؤال	از شماره	تا شماره
۱	مجموعه دروس تخصصی (زبان عربی - علوم قرآنی، تفسیر، حدیث)	۹۰	۱	۹۰

اسفندماه سال ۱۳۹۲

این آزمون نمره منفی دارد.

استفاده از ماشین حساب مجاز نمی‌باشد.

حق چاپ، تکثیر و انتشار سؤالات به هر روش (الکترونیکی و ...) پس از برگزاری آزمون، برای تمامی اشخاص حقیقی و حقوقی تنها با مجوز این سازمان مجاز می‌باشد و با متخلفین برابر مقررات رفتار می‌شود.

■ ■ عَيْنِ الْأَصْحَ و الْأَدَق فِي الْجَوَاب لِلتَّرْجَمَةِ أَوْ التَّعْرِيبِ أَوْ الْمَفْهُومِ (۱ - ۱۰)

۱- عَيْنِ الصَّحِيح:

- ۱) ﴿ يَا جِبَالَ أُوَيْيَ مَعَهُ وَ الطَّيْرَ ﴾: ای کوهها و ای پرندگان همراه او تسبیح گوید!
- ۲) ﴿ وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ﴾: زبانی راست را نسبت به دیگران برای من قرار ده!
- ۳) ﴿ هَذَا يَوْمٌ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ ﴾: این روزی است که صادقان را صدقشان سود بخشد!
- ۴) ﴿ ... مَاذَا أَنْزَلَ رَبِّكُمْ؟ قَالُوا أَسَاطِيرَ الْأَوَّلِينَ ﴾: ... خداوندتان چه نازل کرد؟ گویند اسطوره‌های گذشتگان را!

۲- عَيْنِ الصَّحِيح:

- ۱) إِنْ تَجْتَهِدْ فَتَنَالِ الْعِزَّةَ أُسْرًا: اگر تلاش کنی و به عزت و سربلندی برسی خوشحال می‌شوم!
- ۲) جِهَادٌ وَ أُدْرِكُ الْمُنَى خَيْرٌ مِنْ رَاحَةٍ: تلاش نمودن در حالی که به آرزو دست یابم از راحتی بهتر است!
- ۳) قَلَمًا تَتَّبِعُونَ لِلْعَبْرِ فَتَرْتَدُّوا!: بسیار کم اتفاق می‌افتد که به عبرتها توجه کنید و هدایت یابید!
- ۴) أَنَا غَيْرُ حَافِلٍ بِالْحَسَادِ فَأَكْتَرْتُ لِمَطَاعِنِهِمْ!: من به حسودان توجهی نمی‌کنم تا به طعنه‌هایشان اهمیت دهم!

۳- « فِكْمٌ مُهْجَةٌ مِنْ زَمْرَةِ الْوَجْدِ فِي لُطْفِي وَ كَمِ مَقْلَةٌ مِنْ غَزْرَةِ الدَّمْعِ فِي دَجْنِ! »:

- ۱) چه دلها از عشق در سوز و گداز است و چشمها که از شدت اشک در تاریکی تار می‌شوند!
- ۲) چقدر باید بخاطر دم‌گرم عشق در آتش، خون‌دل خورد و چقدر مردمکهای چشم باید بخاطر ریزش اشک نابینا شود!
- ۳) چند بار دل باید بخاطر شور و عشق به جنهم برود و چشم بسبب اشک بسیار در تاریکی بسر برد!
- ۴) چه بسیار قلبها که از نفس عشق در آتش می‌سوزند و چه بسیار چشمها که از ریزش اشک فراوان، بینایی را از دست داده‌اند!

۴- « أَفْرَدْتُ حُسْنًا كَمَا أَفْرَدْتُ فَيْكَ صَفَا وَ دَوَّ وَ حَاشَايَ مِنْ شَرِّكَ وَ حَاشَاكَ! »:

- ۱) أَنْتَ فِي الْحَسَنِ وَ أَنَا فِي خُلُوصِ الْمَوَدَّةِ لَكَ فَوْقَ الْجَمِيعِ، وَ لَيْسَ لَكَ شَرِيكَ فِي الْحَسَنِ عِنْدِي وَ لَيْسَ أَحَدٌ مِثْلِي فِي الْوَدَّ لَكَ!
- ۲) حَرَمْتُ مِنْ حَسَنِكَ كَمَا حَرَمْتُ مِنْ صَفَاءِ وَدِّي، وَ لَا سَمَحَ اللَّهُ بِهَذَا مِنِّي وَ مِنْكَ لِيَبْتَلِيَنِي وَ إِيَّاكَ!
- ۳) لَا يَسَاوِيكَ أَحَدٌ فِي الْحَسَنِ وَ الْكَمَالِ وَ لَا يُسَاوِينِي أَحَدٌ فِي صَفَاءِ الْمَوَدَّةِ وَ الْخُلُوصِ، لَسْتُ مُشْرِكًا وَ لَسْتُ مُشْرِكَةَ بِاللَّهِ!
- ۴) حَسَنِكَ وَ مَحَبَّتِي وَاحِدٌ، غَيْرَ أَنَّنِي لَا أُشَارِكُكَ فِي الْمَحَبَّةِ، كَمَا أَنْتَ لَا تُشَارِكِينِي فِي الْحَبِّ!

۵- « هَذِهِ الْبِلَادُ تَقِفُ عَلَى مَخْزُونٍ نَفْطِيٍّ ضَخْمٍ وَ هِيَ تَمْسِكُ بِيَدِهَا وَرَقَةَ التَّحَكُّمِ فِي الْإِنْتِاجِ أَمَامَ الْجَنُونَ الرَّهِيْبِ

فِي الْأَسْعَارِ الْعَالَمِيَّةِ! »: این کشور

- ۱) که در برابر جنون سرسام آور قیمت‌های جهانی برگ برنده حاکمیت در تولید را به دست دارد، ذخایر بزرگ نفتی را دارا می‌باشد!
- ۲) دارای ذخایر نفتی عظیمی می‌باشد و در برابر جنون هولناک قیمت‌های بین‌المللی نفت، برگ برنده مهار تولید را در اختیار دارد!
- ۳) بر منابع عظیم نفت قرار گرفته است و برگ کنترل بر تولید را در برابر این جنون مهیب قیمت‌های جهانی در دست گرفته است!
- ۴) بر بزرگترین ذخایر نفتی احاطه دارد و برگ نظارت بر تولید را در برابر جنون ترسناک در قیمت‌های جهانی به دست گرفته است!

۶- « تَرَى أَنْ مَا أَبْقَيْتَ لِمَ أَكْ رَبِّهِ وَ أَنْ يَدِي مِمَّا بَخَلْتُ بِهِ صَفْرًا! ». عَيْنِ الْأَقْرَبِ إِلَى مَفْهُومِ الْبَيْتِ:

- ۱) إِنْ السَّلَامَةَ مِنَ الدُّنْيَا تَرَكَ مَا فِيهَا!
- ۲) مَا تَجَلَّبَهُ الرِّيَّاحُ تَأْخُذُهُ الزُّوَابِعُ!
- ۳) يَكْفِيكَ مِمَّا لَا تَرَى مَا قَدْ تَرَى!
- ۴) خُذْ مِنَ الذَّهْرِ مَا صَفَا وَ مِنَ الْعَيْشِ مَا كَفَى!

۷- « إِحْذَرُوا نَفَارَ النَّعْمِ، فَمَا كُلَّ شَارِدٍ بِمَرْدُودٍ! ». تَدَلَّ الْعِبَارَةُ عَلَى

- ۱) التَّوَصِيَةُ بِحِفْظِ النَّعْمِ وَ صِيَانَتِهَا!
- ۲) النَّصِيحَةُ بِعَدَمِ الْإِهْتِمَامِ بِالنَّعْمِ أَوْ بِزَوَالِهَا!
- ۳) إِمْكَانُ اسْتِعَادَةِ النَّعْمِ بَعْدَ زَوَالِهَا!
- ۴) إِمْكَانُ تَرْكِ الْحَزْنِ عِنْدَ زَوَالِ النَّعْمِ!

- ۸- « افراد خوشبین معتقدند هر اتفاقی در دنیا بیفتد به نفع آنها خواهد بود نه به ضرر آنها! ». عین الصحیح:
- (۱) يعتقد المتفائلون أن كل ما يحدث في العالم سيكون لهم لا عليهم!
- (۲) هناك اعتقاد عند من كان من المتفائلين أن الذي يحدث في العالم هو لهم لا عليهم!
- (۳) الأفراد المتفائلون معتقدون أن ما يقع في الدنيا هو لصالحهم لا لضررهم!
- (۴) عقيدة الأفراد المتفائلين بالنسبة إلى ما يحدث في الدنيا هي أنها لصالحهم لا لضررهم!
- ۹- « بی بند و باری برای جامعه بیشتر ضرر دارد تا برای فرد! ». عین الخطأ:
- (۱) الاستهتار أضر لصاحبه من المجتمع!
- (۲) الاستهتار يضر للمجتمع أكثر منه لصاحبه!
- (۳) لا يضر الاستهتار لصاحبه كما يضر للمجتمع!
- (۴) يضر الاستهتار للمجتمع أكثر مما يضر لصاحبه!
- ۱۰- « از او خواستم هر قدر برای او امکان دارد از حوادث اخیر برایم بنویسد! ». عین الصحیح:
- (۱) سألته أن يكتب لي كل ما تيسر له عن الحوادث الأخيرة!
- (۲) سألت منه أن يكتبني عن كل ما أمكنه من الأحداث الأخيرة!
- (۳) طلبت إليه أن يرسلني من الأحداث الأخيرة بكل ما أمكن له!
- (۴) طلبت منه أن يرسل لي عن الحوادث الأخيرة كل ما تيسر له!
- ■ عین الصحیح في التشكيل (۱۱ - ۱۳)
- ۱۱- « يؤولون ما ورد من هذه اللغة أما على كون الظاهر صفة للمضمر أو جعله مبتدأ! »:
- (۱) الظاهر - صفة - جعل - مبتدأ
- (۲) وُردَ - اللُّغة - كَوْن - الظَّاهِر
- (۳) كَوْن - الظَّاهِر - صِفة - مُبتدأ
- (۴) يُووِلُون - وَرَدَ - اللُّغة - كَوْن
- ۱۲- « تلك المجلة طالعها فلم يعجبني منها إلا بعض المقالات الأدبية! »:
- (۱) يُعجِبُ - مِنْهَا - بَعْضِ - المَقَالَاتِ
- (۲) المَجَلَّةُ - طَالَعْتُ - يُعجِبُ - بَعْضُ
- (۳) طَالَعْتُ - يُعجِبُ - بَعْضَ - الأَدبِيَّةِ
- (۴) المَجَلَّةُ - طَالَعْتُ - يُعجِبُ - بَعْضَ
- ۱۳- عین الخطأ:
- (۱) نَأْسٌ بِنَبِيِّكَ الأَطِيبِ الأَطْهَرِ (ص) فَإِنَّ فِيهِ أَسْوَةٌ لِمَنْ تَأْسَى وَ عَزَاءٌ لِمَنْ تَعَزَى،
- (۲) أَهْضَمُ أَهْلِ الدُّنْيَا كَشْحًا وَ أَمْصَهُمْ مِنَ الدُّنْيَا بَطْنًا، عَرِضَتْ عَلَيْهِ الدُّنْيَا فَأَبَى أَنْ يَقْبَلَهَا،
- (۳) وَ أَحَبُّ العِبَادِ إِلَى اللَّهِ المُتَأَسِّي بِنَبِيِّهِ وَ المُقْتَصُّ لِأَثَرِهِ، فَضَمَّ الدُّنْيَا قَضْمًا وَ لَمْ يَعْزَهَا طَرْفًا،
- (۴) وَ عَلِمَ أَنَّ اللَّهَ سُبْحَانَهُ أَبْغَضَ شَيْئًا فَأَبْغَضَهُ وَ حَقَّرَ شَيْئًا فَحَقَّرَهُ وَ صَغَّرَ شَيْئًا فَصَغَّرَهُ!

■ ■ عین الصحیح فی الإعراب و التحلیل الصرفی (١٤ - ١٨)

١٤- ﴿و كل إنسان أزمانه طائرته في عنقه و نخرج له يوم القيامة كتاباً يلقاه منشوراً﴾:

- ١) طائر: مفرد مذكر - مشتق و اسم فاعل (مصدره: طيران) - معرف بالإنضافة - معرب - صحيح الآخر - منصرف / مفعول به أول و منصوب أو بدل كل من كل للمبدل منه ضمير الهاء
- ٢) كل: اسم غير متصرف، من الأسماء الملازمة للإنضافة / مشغول عنه و مرفوع على أنه مبتدأ و الجملة اسمية، أو منصوب على أنه مفعول به لفعل محذوف و جوباً مفسره «أزمننا» و الجملة فعلية
- ٣) منشوراً: اسم - مفرد مذكر - مشتق و اسم مبالغة (مصدره: نشر) - نكرة - معرب - صحيح الآخر - منصرف / حال مفردة و منصوب و عامل الحال «يلقى» و صاحب الحال ضمير الهاء
- ٤) يلقي: مجرد ثلاثي - معتل و ناقص (إعلاله بالإسكان بحذف الحركة و بالقلب) / فعل مرفوع بضمّة مقدّرة، و فاعله ضمير «هو» المستتر جوازاً و الجملة فعلية و حال و منصوب محلاً بالتبعية لصاحب الحال «كتاباً»

١٥- «أوصيكم بتقوى الله... فما أقل من قبلها و حملها حق حملها، أولئك الأقلون عدداً!»:

- ١) الأقلون: جمع سالم للمذكر - مشتق و اسم تفضيل (مصدره: قلّة) - معرب - صحيح الآخر - منصرف / نعت مفرد و مرفوع بالتبعية للمنعوت «أولئك»
- ٢) الله: لفظ الجلالة - اسم - مفرد مذكر - معرفة (علم) - معرب - صحيح الآخر - منصرف / مضاف إليه و مجرور في اللفظ، و في المعنى فاعل لشبهه فعل «تقوى» و مرفوع محلاً
- ٣) ما: اسم غير متصرف - موصول عامّ أو مشترك (للتعجب) - معرفة - مبني / مبتدأ و مرفوع محلاً، خبره جملة «أقل» الفعلية و رابطها ضمير «ها» المتصل
- ٤) أوصي: للمتكلم وحده - مزيد ثلاثي من باب إفعال - معتل و ليف مرفوع (إعلاله بإسكان اللام) - متعدّ / فعل مرفوع بضمّة مقدّرة، فاعله الضمير المستتر فيه و جوباً تقديره «أنا»

١٦- «ألا يا أيها الساقى أدر كأساً و ناولها متى ما تلقى من تهوى دع الدنيا و أهملها!»:

- ١) متى: اسم غير متصرف - من أدوات الشرط - نكرة - مبني / ظرف غير متصرف أو مفعول فيه للمكان و منصوب محلاً، و متعلقه فعل «تلقى»
- ٢) أي: اسم غير متصرف - معرف بالنداء / منادى مضاف و مبني على علامة الرفع و هنا الضمّ ببناء عرضي و منصوب محلاً، و «ها» من أحرف النداء
- ٣) الدنيا: مفرد مؤنث - مشتق و اسم تفضيل - معرف بال - معرب - مقصور - ممنوع من الصرف / مفعول به و منصوب بفتحة مقدّرة
- ٤) دع: فعل أمر - للمخاطب - مجرد ثلاثي - معتل و ناقص (إعلاله بالحذف) - متعدّ - مبني على حذف حرف العلة / فعل و فاعله الضمير المستتر فيه و جوباً تقديره «أنت»

١٧- « فيا حبذا الأحياء ما دُمت حيةً و يا حبذا الأموات ما ضمك القبر! »:

(١) حية: اسم - مفرد مؤنث - جامد و مصدر صناعي - نكرة - معرب - صحيح الآخر / خبر مفرد لفعل «مادمت» و منصوب

(٢) دمت: ماضٍ - للمخاطبة - معتل و أجوف / ما دمت: فعل من الأفعال الناقصة و هي من النواسخ، اسمه ضمير التاء البارز، و الجملة فعلية و مصدر مؤول و منصوب محلاً

(٣) الأموات: جمع سالم للمؤنث - مشتق و صفة مشبهة / مخصوص بالمدح و مرفوع على أنه مبتدأ مؤخر و جواباً، و خبره جملة «حبذا»، و الجملة اسمية

(٤) ضم: للغائب - مجرد ثلاثي - صحيح و مضاعف (إدغامه واجب) - متعدّ - مبني للمعلوم / فعل و فاعله الضمير المستتر فيه جوازاً تقديره «هو» و الجملة فعلية و مصدر مؤول

١٨- «أحسنت ظنك بالأيام إذ حسنت و لم تخف سوء ما يأتي به القدر! »:

(١) ما: اسم غير متصرف - موصول عامّ أو مشترك، لغير ذوي العقول عادةً - معرفة - مبني / موصول حرفي، « ما يأتي» مصدر مؤول و مجرور محلاً بالإضافة

(٢) تخف: للمخاطب - معتل و أجوف (إعلاله بالإسكان بنقل الحركة و بالحذف) - متعدّ - مبني للمعلوم / فعل مجزوم بحذف حرف العلة، فاعله الضمير المستتر فيه و جواباً تقديره «أنت»

(٣) حسنت: للغائبة - مجرد ثلاثي - متعدّ - مبني للمجهول - مبني على الفتح / فعل و فاعله الضمير المستتر فيه جوازاً تقديره «هي» و الجملة فعلية و مضاف إليه و مجرور محلاً

(٤) يأتي: مجرد ثلاثي - معتل و ناقص (إعلاله بالإسكان بحذف الحركة) و كذلك مهموز الفاء - متعدّ بالباء / فعل مرفوع بضمّة مقدّرة، فاعله «القدر» و الجملة فعلية و صلة و عائدها ضمير الهاء في «به»

■ ■ عین المناسب للجواب عن الأسئلة التالية (١٩ - ٣٠)

١٩- عین الصحيح في المثني و الجمع لكلمة «منتقى» بعد تحويلها إلى المؤنث:

(١) منتقية، منتقتان، منتقات

(٢) منتقاة، منتقتان، منتقات

(٣) منتقاة، منتقتان، منتقيات

(٤) منتقية، منتقتان، منتقيات

٢٠- عین الصحيح (في فعول و فعيل):

(١) امرأة فنوعة تقدر على اجتياز عراقل الحياة!

(٢) هي طالبة فهيم في حياتها لذلك لا تياس!

(٣) هي قوي في مواجهة العراقيل والمصائب!

(٤) هي طفلة أكل فلها أصبحت سمينة و بدينة!

٢١- عین الخطأ في صيغة الفعل:

(١) أتاني طفلتي ضاحكة!

(٢) اشتعل النار في الغابات!

(٣) الجمال يسير في الصحاري!

(٤) نجح في الامتحان طالبات الصف!

٢٢- عین «ما» يمكن أن تكون حرفية:

(١) لا يدرون ما أمرتهم به!

(٢) ما رأيك في ما أنا قلت!

(٣) لا يعصون الله في ما أمرهم!

(٤) ماذا تأمروني أيها الأعزّة!

- ۲۳- عین الصحیح عن عمل اسم المفعول:
- (۱) مررت برجل جریح ابنه فی حادثه وقعت!
- (۲) شاهدت رجلاً جریحاً أخوه فی اصطدام شدید!
- (۳) هؤلاء كانوا منصورین أنصارهم فی أيام الشدة!
- (۴) هذا المؤلف هو المذكورة سيرته فی كتب التراجم!
- ۲۴- عین الخطأ فی إعراب الفعل:
- (۱) صه فتسمعون كلام الخطیب!
- (۲) أدرسوا ففتحوا فی الدنيا و الآخرة!
- (۳) ما اقترفوا ذنباً فیخافوا من العقاب فی الآخرة!
- (۴) بكروا فی الخروج فتأخروا فی الوصول إلى عملكم!
- ۲۵- « لا الهینك، إني عنك مشغول! ». عین الصحیح فی البناء للمجهول:
- (۱) لا تلهين ... (۲) لا الهين ... (۳) لا الهيت ... (۴) لا تلهن ...
- ۲۶- عین الخطأ:
- (۱) المقال المائة و الثاني عشر!
- (۲) المقالة المائة و الخامسة عشرة!
- (۳) ألفان و خمسمائة و أربعة عشر و نيف من الطلبة!
- (۴) ثلاثة آلاف و تسعمائة و ثمانون و نيف من الطالبات!
- ۲۷- عین الخطأ:
- (۱) أنتن الصالحات ستدخلن الجنة!
- (۲) نحن المؤمنین لا نخضع للظلم و الظالم!
- (۳) هم المسلمین يعتزون بديانتهم و سننهم!
- (۴) نحن الطالبات لا نتكاسل فی أداء الواجبات!
- ۲۸- عین الصحیح عن المفعول له:
- (۱) أكرمتك فضلاً مني عليك!
- (۲) وبختك إهمالاً فی الواجبات!
- (۳) زدنتي فضلاً فأوجب الشكر علي!
- (۴) ساعد الأستاذ الطلبة نيلاً النجاج!
- ۲۹- عین الجملة التي لها محل من الإعراب:
- (۱) ﴿ قد أفلح من تركي ﴾
- (۲) ﴿ تالله لأكيدن أصنامكم ﴾
- (۳) تمسك بالصدق فإنه زينة الصلحاء!
- (۴) هذا يوم ينفع الصادقين صدقهم!
- ۳۰- عین الصحیح:
- (۱) دفاع عن المظلوم يا مسلم!
- (۲) عن المظلوم دفاع يا مسلم!
- (۳) دفاع يا مسلم عن المظلوم!
- (۴) يا مسلم عن المظلوم دفاع!
- ۳۱- تحريف در حديث زير به چه معنی است؟
- «صحاب العربية يحرفون كلام الله عز و جل عن مواضعه»
- (۱) تحريف لفظي (۲) اختلاف مصاحف (۳) تحريف معنوي (۴) اختلاف قرآت
- ۳۲- در اصطلاح قدا ما مراد از «تنزيل» چه بوده است؟
- (۱) هر چه از جانب خداوند فرود آمده (۲) قرآن كريم و احاديث نبوي (۳) قرآن كريم و احاديث قدسي (۴) قرآن كريم
- ۳۳- لفظ «تأويل» در آيهی شريفهی زير به چه معنی است؟
- «و يعلمك من تأويل الاحاديث»
- (۱) الكلام الراجح (۲) العاقبة (۳) الكلام المرجوح (۴) التفسير
- ۳۴- چه کسی قرآن كريم را دارای يك ميليون و بيست و هفت هزار حرف می داند؟
- (۱) عثمان (۲) ابوبكر (۳) عمر (۴) امام علي (ع)

- ۳۵- کدام معنای تحریف به اجماع مسلمانان در قرآن کریم واقع نشده است؟
 (۱) تحریف به معنی جابه‌جایی سور
 (۲) تحریف بالزیاده
 (۳) تحریف بالنقیصه
 (۴) تحریف معنوی
- ۳۶- کدام گزینه از معانی «اعجاز» نیست؟
 (۱) وجدان العجز
 (۲) احداث العجز
 (۳) سلب القدرة
 (۴) الفوت
- ۳۷- راوی حدیث امام ابوالحسن (ع) در مشابهت معجزه‌ی انبیاء با علوم پیشرفته زمان کیست؟
 (۱) کمیل بن زیاد
 (۲) ابوبصیر
 (۳) زرارة بن اعین
 (۴) ابن سکیت
- ۳۸- نظریه‌ی «صرفه» در اعجاز قرآن کریم از کیست؟
 (۱) واسطی
 (۲) رمانی
 (۳) نظام
 (۴) جاحظ
- ۳۹- ملاک مشهور در تعیین آیات مکی و مدنی چیست؟
 (۱) اسباب النزول
 (۲) زمان
 (۳) خطاب
 (۴) مکان
- ۴۰- در کدام گزینه «سوره‌ی مدنی» وجود دارد؟
 (۱) یس، فرقان، زخرف، حجرات
 (۲) کهف، سجده، غاشیه، نحل
 (۳) فجر، مرسلات، اعراف، شعراء
 (۴) انبیاء، یونس، جاثیه، روم
- ۴۱- کتاب «جمال‌القرآء» از کیست؟
 (۱) سیوطی
 (۲) بلقینی
 (۳) سخاوی
 (۴) ابن اثیر
- ۴۲- میان حدیث «انزل القرآن علی سبعة احرف» و قرائت‌های هفتگانه چه رابطه‌ای است؟
 (۱) تساوی
 (۲) عموم و خصوص من وجه
 (۳) تباین
 (۴) عموم و خصوص مطلق
- ۴۳- کتاب «ابوعمر و دانی» چه نام دارد؟
 (۱) التیسیر فی القراءات السبع
 (۲) بغیة الوعاة
 (۳) النشر فی القراءات العشر
 (۴) طبقات القراء
- ۴۴- جمله زیر از کیست؟
 «ابن مسعود هفتاد سوره از نبی اکرم (ص) و باقی را از حضرت امیر، علی بن ابی طالب (ع) آموخته است»
 (۱) شیخ مفید
 (۲) شیخ طوسی
 (۳) شیخ صدوق
 (۴) حارث محاسبی
- ۴۵- چه کسی گفته است: عثمان قرآن را به امضای علی - علیه‌السلام - رسانده است؟
 (۱) محقق حلی
 (۲) شیخ مفید
 (۳) علامه حلی
 (۴) شیخ طوسی
- ۴۶- عبارات زیر چه کسی را معرفی می‌کند؟
 «از مستشرقان بنام فرانسوی است که سالیان دراز در مصر، سپس در دانشگاه سربین و مدرسه‌ی السنه‌ی شرقی پاریس تدریس می‌کرد. قرآن را نیز ترجمه کرده و سعی کرده بی‌طرفی و بی‌غرضی خود را نشان دهد و به‌همین دلیل ترجمه‌ی او را یکی از بهترین ترجمه‌ها به حساب می‌آورند.»
 (۱) رژی بلاشر
 (۲) آرتور آربری
 (۳) ریچارد بل
 (۴) ادوارد هنری پالمر
- ۴۷- کدام سوره‌ی قرآن کریم، جملگی و به یکباره نازل شده است؟
 (۱) مریم
 (۲) العلق
 (۳) طه
 (۴) الانعام
- ۴۸- در آیه‌ی شریفه‌ی زیر چه نوعی از اقسام اطناب وجود دارد؟
 «تیناک سبعاً من المثانی و القرآن العظیم»
 (۱) عطف یکی از دو مترادف بر دیگری
 (۲) تکرار
 (۳) عطف عام بر خاص
 (۴) بدل
- ۴۹- در این آیه‌ی شریفه چه نوعی از مجاز وجود دارد؟ «یجعلون اصابعهم فی آذانهم»
 (۱) مفرد
 (۲) ترکیب
 (۳) عقلی
 (۴) اسناد
- ۵۰- مصحف فاقد سوره حمد و معوذتین بوده است، و از جمله ویژگی‌های مصحف عثمانی می‌باشد.
 (۱) سالم مولی ابی حدیفه - مقدم شدن سوره‌های مفصلات بر سبع طوالی
 (۲) عبدالله بن مسعود - خالی بودن از نقطه و شکل
 (۳) زید بن ثابت - تقدم آیات منسوخ بر ناسخ
 (۴) ابی‌بن کعب - خالی بودن از نقطه
- ۵۱- کدام گزینه درباره آیه مبارک «الذین ینفقون فی السراء و الضراء و الکاظمین الغیظ» صحیح نیست؟
 (۱) «غضب» برای خداوند متعال به کار می‌رود، ولی «غیظ» برای خداوند متعال استعمال نمی‌شود.
 (۲) «کظم» در اصل به معنای بستن سرِ مشک بعد از پر کردن آن است.
 (۳) «غیظ» به معنای هیجان طبع برای انتقام در اثر مشاهده پی در پی ناملایمات است.
 (۴) «سراء» به معنای پیشامدی است که مایه غفلت می‌گردد.

- ۵۲- کدام گزینه درباره آیهی مبارک «انّ الأبرار یشرّبون من كأس کان مزاجها کافوراً» صحیح است؟
 (۱) «ابرار» جمع «باز» است و از مصدر «بَرَّ» ساخته شده است. (۲) «مزاج» به معنای حال و طبیعت درونی است.
 (۳) هر چیز خنک و خوشبویی را به کافور مثل می‌زنند. (۴) «کأس» به معنای چشمه‌ای در بهشت است.
- ۵۳- کدام گزینه درباره آیات مبارک «و السّمَاء ذات الرّجع. و الأرض ذات الصّدع. انّه لقلول فصل. و ما هو بالهزل.» صحیح نیست؟
 (۱) مراد از «الأرض ذات الصّدع» شکافتن زمین و روئیدن گیاهان از آن است.
 (۲) مراد از «السّمَاء ذات الرّجع» آفرینش استوار آسمان است.
 (۳) ضمیر در «انّه» به قرآن و به قولی به خبر رجوع و معاد برمی‌گردد.
 (۴) تعبیر «قول فصل» از باب «زید عدل» است.
- ۵۴- کدام گزینه درباره آیهی مبارک «إذ تصعدون و لاتلوون علی أحد و الرسول یدعوکم فی آخریکم...» صحیح نیست؟
 (۱) «اصعاد» که فعل مضارع «تصعدون» از آن گرفته شده، به معنای رفتن به طرف کرانه افق و از نظرها دور شدن است.
 (۲) «تلوون» از ماده «ولی» به معنای التفات و متمایل شدن به این سو و آن سو است.
 (۳) «آخری» در برابر «اولی» است و صدا زدن رسول خدا (ص) می‌فهماند که لشکر از پیرامون آن جناب متفرق شده بودند.
 (۴) ماده «تلوون» فقط در جملات منفی استعمال می‌شود.
- ۵۵- کدام گزینه از دیدگاه علامه طباطبائی (ره) صحیح است؟
 (۱) در آیه «و ما کان لنبی أن یغلّ...» مراد از «غلّ» خیانت است.
 (۲) در آیه «و لا یحسبنّ الذین کفروا أنّما نملی لهم خیر لأنفسهم»، «آنما» از ادوات حصر است.
 (۳) براساس آیه «و شاورهم فی الأمر» پیامبر اکرم (ص) در تمامی امور با مردم مشورت می‌کردند.
 (۴) در آیه «و لئن قتلتم فی سبیل الله أو متم لمغفرة من الله و رحمة خیر مما یجمعون» علت تقدیم قتل بر موت، رعایت فواصل آیات است.
- ۵۶- کدام گزینه درباره آیهی مبارک «فاصبر لحکم ربّک و لا تطع منهم آثماً أو کفوراً» صحیح نیست؟
 (۱) تعلیق حکم نهی بر دو وصف آثم و کفور، مُشعر بر علیت آثم و کفر برای نهی از هر اطاعت است نه نهی از خصوص آثمی که آثم و کفری که کافر به آن دعوت می‌کند.
 (۲) آثم آثم و کفر کافر هر دو مخالف حکم خداوندگار تو است.
 (۳) مراد از مسلمان آثم، متصف به معصیت نیست و از این رو آیه شامل همه فسّاق نمی‌شود.
 (۴) ورود تردید در سیاق نهی، بر عموم حکم دلالت دارد.
- ۵۷- از دیدگاه علامه طباطبائی (ره) کدام گزینه درباره‌ی واژه‌های «کأین»، «من» و «رَبِّیون» در آیه مبارک «و كأین من نبی قاتل معه ربّیون کثیر...» به ترتیب صحیح است؟
 (۱) کلمه‌ی تقلیل، حرف تبعیضیه و منسوب به «ربّا»
 (۲) کلمه‌ی انکار، حرف انتهاییه و جمع «رَبِّی»
 (۳) کلمه‌ی استعجاب، حرف ابتدائیه و جمع «رَبِّی»
 (۴) کلمه‌ی تکثیر، حرف بیانیّه و منسوب به «رَبِّ»
- ۵۸- أخذ..... عن کعب الأحبار النّشیء الکثیر؛ غیر أنّ النّبیّ الذی کان یرتکبه اسناد ما سمعه من کعب الی رسول الله (ص).
 (۱) ابوهیره الدوسی (۲) عبدالله بن سلام (۳) تمیم بن أوس الداری (۴) وهب بن منبه
- ۵۹- در «التفسیر و المفسّرون فی ثوبه القشیب» آیت ۱... معرفت، کدام گزینه از جمله‌ی خصوصیات تفسیر «الصافی» شمرده نشده است؟
 (۱) عدم تحری صحت در ذکر پاره‌ای از روایات
 (۲) جمع دلالی میان ادله‌ی متعارض عقلی و نقلی در تفسیر
 (۳) اشتغال بر بعضی از اسرائیلیات روایی در تفسیر
 (۴) اشتغال بر عرفانیات ذوقی ناسازگار با ظاهر آیات و دلیل عقلی
- ۶۰- از دیدگاه علامه طباطبائی (ره) وجه سخن گفتن عیسی (ع) در خردسالی و میانسالی در آیهی مبارک: «و یکلمم الناس فی المهد و کهلأ و من الصالحین» چیست؟
 (۱) او دگرگونی حالات داشته که منافای با الوهیت است.
 (۲) او به میانسالی می‌رسد و این یک نوع بشارت به مریم (س) بوده است.
 (۳) او به سنّ شیخوخت می‌رسد و دوران صباوت و کهولت را سپری می‌کند.
 (۴) او در میانسالی به وحی و از وحی الهی سخن می‌گوید.
- ۶۱- کدام گزینه از نظر مضمونی با سایر گزینه‌ها هماهنگی ندارد؟
 (۱) قال الامام الباقر(ع): الثقیة فی کلّ شیء یضطرّ الیه ابن آدم و قد احلّ الله له.
 (۲) و من یفعل ذلک فلیس من الله فی شیء الا ان تتقوا منهم تقاة
 (۳) من کفر بالله من بعد ایمانه الا من اکره و قلبه مطمئن بالإیمان و لکن من شرح بالکفر صدراً فعلیهم غضب من الله
 (۴) قل ان کنتم تحبّون الله فاتبعونی یحببکم الله و یغفرکم ذنوبکم

- ۶۲- کدام قول، درباره‌ی مراد از «فاحشه» و «ظلم به نفس» در آیه‌ی مبارک: «والذین اذا فعلوا فاحشة او ظلموا انفسهم ذكروا الله فاستغفروا لذنوبهم» در تفاسیر المیزان و مجمع البیان وارد نشده است؟
- ۱) «فاحشه»، هر فعل قبیحی و به خصوص «زنا» را گویند و «ظلم به نفس» سایر گناهان کبیره و صغیره را
 - ۲) «فاحشه»، گناهان عملی را گویند و «ظلم به نفس» گناهان قولی را
 - ۳) «فاحشه»، «زنا» را گویند و «ظلم به نفس» گناهان صغیره را
 - ۴) «فاحشه»، گناهان آشکار را گویند و «ظلم به نفس» گناهان پنهان را
- ۶۳- از دیدگاه علامه طباطبائی (ره) مفهوم «اسلام» در آیه‌ی مبارک: «و له أسلم من فی السموات و الأرض طوعاً و کرهأ» به دلالت «طوعاً و کرهأ» چیست؟
- ۱) بر باد رفتن امیدهای واهی عده‌ای از مخالفان پس از مغلوب واقع شدن در جهاد
 - ۲) در ماندگی عده‌ای از مخالفان در هنگام احتجاج با مسلمانان
 - ۳) تسلیم تشریحی همگان در برابر اوامر الهی
 - ۴) تسلیم تکوینی همگان در برابر اوامر الهی
- ۶۴- با توجه به آیه‌ی مبارک «واصطفاک علی نساء العالمین» وجه برگزیدگی و تقدم حضرت مریم (س) بر سایر زنان چیست؟
- ۱) محدثه بودن او
 - ۲) پاک بودن و تقدم او در جمیع جهات
 - ۳) تصدیق کلمات الهی و کتب آسمانی و تسلیم محض او در برابر خدا
 - ۴) شأن عجیب او با توجه به ولادت عیسی (ع)
- ۶۵- از دیدگاه علامه طباطبائی (ره) با توجه به آیه‌ی مبارک «بکلمة منه اسمه المسيح عیسی بن مریم» کدام گزینه بهترین تفسیر برای «کلمه» به شمار می‌رود؟
- ۱) مسیح (ع) به مثابه‌ی فردی که بدون پدر به دنیا آمده
 - ۲) بشارت به ولادت عیسی (ع)
 - ۳) کلمه‌ی ایجاد و نفس کلمه تکوین یافته
 - ۴) مسیح به مثابه‌ی پیامبری بشارت داده شده
- ۶۶- با توجه به آیه‌ی مبارک: «لنسفعا بالنصیة، ناصیة کاذبة خاطئة» کدام گزینه صحیح است؟
- ۱) «سفع» یعنی دچار رعب شدن و آیه در مقام اطلاق سبب بر مسبب است.
 - ۲) «سفع» یعنی سرافکنندگی و آیه مجاز از باب وصف کل به صفت بعض است.
 - ۳) «سفع» یعنی کشیدن، جذب و به تندی گرفتن و آیه مجاز از باب وصف بعض به صفت کل است.
 - ۴) «سفع» یعنی تجری و جسارت و آیه مجاز از باب اطلاق خاص بر عام است.
- ۶۷- از نظر طبرسی (ره)، مراد از «آیات الله» در آیه‌ی مبارک: «یا اهل الکتاب لم تکفرون بآیات الله و انتم تشهدون» چیست؟
- ۱) آیات قرآن کریم
 - ۲) آیات تورات و انجیل
 - ۳) نشانه‌های دال بر الهی بودن قرآن
 - ۴) کلیه‌ی معجزات الهی پیامبران
- ۶۸- اگر آیه «هو الذی انزل علیک الکتاب منه آیات محکمت هن ام الکتاب و آخر متشابهات» متشابه باشد، چه مشکلی پیش می‌آید؟
- ۱) بازگشت اصول به فروع دشوار است و موجب سردرگمی مردم خواهد شد.
 - ۲) حتی یک آیه قرآن، بدون مدلول و معنا نخواهد ماند، بلکه تمامی آیات، مستقلاً ناطق به مدلول خود خواهند بود.
 - ۳) برای رفع تشابه آن باید به آیاتی که قرآن را «هدایت»، «نور»، «تبیان»، «بیان»، «مبین»، «ذکر» و ... وصف کرده، استناد کرد.
 - ۴) تمامی آیات قرآن متشابه می‌شود و جمله: «هن ام الکتاب» دردی را دوا نخواهد کرد.
- ۶۹- از دیدگاه علامه طباطبائی (ره) علت وجود آیات متشابه در قرآن چیست؟
- ۱) وجود متشابه در بین آیات قرآن ضروری و ناشی از امکان تأویل و مفسر بودن آیات نسبت به یکدیگر است.
 - ۲) آیات متشابه، باعث می‌شود که نیروی فکری مسلمانان ورزیده شود و در تمام شؤون زندگی، نیروی عقل را به کار اندازند.
 - ۳) اگر همه قرآن صریح و روشن بود و مذهب حق را واضح و آشکار معرفی می‌کرد، پیروان سایر مذاهب از قرآن متنفر شده، اصلاً توجهی به آن نمی‌کردند.
 - ۴) وجود متشابهات در قرآن، باعث می‌شود که مسلمانان در به دست آوردن حق و جستجوی آن رنج بیشتری برده، در نتیجه اجر بیشتری به دست آورند.
- ۷۰- از دیدگاه علامه طباطبائی، در عبارت «زین للناس حب الشهوات»، فاعل زینت‌گری، خداوند متعال نیست. زیرا:
- ۱) خداوند متعال از نساء، بنین و قناطر نام برده است، زیرا این‌ها افراد قوی و شناخته شده‌تر آن مصداق به شمار می‌روند.
 - ۲) آیه می‌خواهد مردم را از شهوات دنیایی منصرف و متوجه ثواب و رضوانی کند که نزد خدا برایشان آماده است.
 - ۳) اموری را که خداوند متعال مصداق این شهوات شمرده، با تزئین فطری نمی‌سازد و علاقه طبیعی به همسر همانطور که در مردان نسبت به زنان هست، در زنان نسبت به مردان نیز وجود دارد.
 - ۴) لفظ «ناس» مناسب چنین مقامی است. یعنی برای لغو امتیاز یا بیان تحقیر و پستی فکر کسی به کار می‌رود.

- ۷۱- دو مورد از بقایای اصول شانزده‌گانه حدیثی و دو مورد از اصول مندرج در مستطرفات سرائر به ترتیب عبارتند از:
 (۱) اصل زیدنرسی، کتاب جمیل بن دراج، اصل علاء بن رزین قلاء، اصل سلام بن ابی عمره
 (۲) اصل عاصم بن حمید، کتاب خلاد سندی بزاز، کتاب حرزبن عبدالله، مشیخه حسن بن محبوب
 (۳) نوادر علی بن اسباط، کتاب جمیل بن دراج، کتاب ابان بن تغلب، اصل عاصم بن حمید
 (۴) اصل زید زراد، کتاب حرزبن عبدالله، مشیخه حسن بن محبوب، اصل محمد بن مثنی
- ۷۲- منابع اصلی کتاب «جامع احادیث الشیعه» چیست و این اثر با ابتکار چه کسی تألیف گشت؟
 (۱) بحار الانوار، مستدرک الوسائل، آیه الله احمدی میانجی (۲) بحار الانوار، وسائل الشیعه، آیه الله ربانی شیرازی
 (۳) وسائل الشیعه، مستدرک الوسائل، آیه الله بروجردی (۴) وسائل الشیعه، مستدرک الوسائل، اسماعیل معزی ملایری
- ۷۳- درباره کدام دسته از کتاب‌های زیر گزارش‌هایی مبنی بر عدم تنقیح نهایی آنها قبل از مرگ مؤلفشان وجود دارد، و در نتیجه این کتب مبتلا به اموری چون اختلاف نسخه یا وجود احادیث ضعیف شده‌اند؟
 (۱) مستدرک حاکم، صحیح بخاری، مسند احمد بن حنبل، سنن ابی داوود
 (۲) مستدرک حاکم، صحیح مسلم، مسند احمد بن حنبل، سنن نسایی
 (۳) صحیح مسلم، موطأ مالک بن انس، سنن ابی داوود، مستدرک حاکم
 (۴) صحیح بخاری، موطأ مالک بن انس، مسند احمد بن حنبل، سنن ابن ماجه
- ۷۴- عبارت: «خذوا مارووا و ذروا مادرؤا» درباره چه کسانی است و خواستگاه این سخن صحه گذاشتن بر چه امری است؟
 (۱) اصحاب اجماع، اصول اربعه
 (۲) راویان فطحی مذهب، کتب بنی فضا
 (۳) بنو فضال، کتب ابن ابی عذافر (۴) اصحاب امام صادق(ع)، کتب زیدیه
- ۷۵- موضوع کتاب‌های: التحریر الطاوسی، توضیح المقال، المطالب العالیه، منتقى الجمال و المحدث الفاصل به ترتیب چیست؟
 (۱) اخلاق و دعا، قواعد الحدیث، زوائد نویسی، درایه، احادیث اختلافی
 (۲) اخلاق، درایه، قرب الاسناد، احادیث صحیح، مصطلح الحدیث
 (۳) رجال، مصطلحات، احادیث عالی و صحیح، احادیث فقهی، درایه
 (۴) رجال، درایه، زوائد نویسی، احادیث فقهی، درایه
- ۷۶- اشکال احادیث: «اذا عرفت فاعمل ما شئت» و «ان الله خلق آدم علی صورته» به ترتیب چیست؟
 (۱) اجمال، حذف (۲) تقطیع، تقطیع (۳) قلب و درج، حذف (۴) تقطیع، اجمال
- ۷۷- علت اجمال و ابهام در روایات: «انت و ما لک لابیک»، «مداد العلماء افضل من دماء الشهداء» «من سعادة المرء خفة لحيته» به ترتیب چیست؟
 (۱) غفلت از سبب صدور، خلط عام و خاص، وقوع نقل به معنی
 (۲) وقوع نقل به معنی، عدم توجه به اطلاق و تقیید، خلط مجاز و تشابه
 (۳) تقطیع نادرست، وقوع نقل به معنی، خلط اخبار و انشاء
 (۴) غفلت از سبب صدور، وقوع نقل به معنی، خلط مجاز و حقیقت
- ۷۸- حکم دو حدیث: «اسماعیل یشهد ان لاله الا الله» و «من شهد ان لاله الا الله و ان محمداً رسول الله حرم الله علیه النار» به ترتیب چیست؟
 (۱) خاص در معنای عام، عام در معنای خاص
 (۲) خاص در معنای خاص، عام در معنای عام
 (۳) نص در معنای ظاهر، مجمل در معنای مؤول
 (۴) خاص در معنای عام، محکم در معنای متشابه
- ۷۹- اشکال حدیث: «ان خطأ المرأة والگلام عمد» از نظر محققان چیست؟
 (۱) ارسال سند (۲) تعارض با قرآن (۳) ضعف سند (۴) تخالف با عقل
- ۸۰- برخی از طرق اثبات وثاقت و حسن راویان از نظر آیه الله خوئی عبارتند از:
 (۱) واقع شدن در سند محکوم به صحت، تصریح رجالیان متقدم، وکالت امام (ع)
 (۲) تصریح یکی از معصومان (ع)، تصریح رجالیان متقدم، ادعای اجماع از سوی اقدمین
 (۳) ادعای اجماع از سوی اقدمین، تصریح رجالیان متأخر، قرار گرفتن راوی در سند اصحاب اجماع
 (۴) تصریح یکی از معصومان (ع)، اصحاب امام صادق (ع) در رجال شیخ، وثاقت اصحاب اجماع
- ۸۱- این سخن از جانب شیخ طوسی که: «احادیثی که در دو کتابم (تهذیب و استبصار) آورده‌ام برگرفته از اصول مورد اعتمادند»، و در نتیجه روایات دو کتاب همگی صحیح است، از کیست؟
 (۱) فیض کاشانی در مقدمه الوافی
 (۲) شیخ حرعاملی در خاتمه وسائل الشیعه
 (۳) محدث نوری در خاتمه مستدرک الوسائل
 (۴) مجلسی در مقدمه بحار الانوار

- ۸۲- ادله آیت الله خویی در جعلی دانستن رجال ابن الغضائری چیست؟
 (۱) عدم وجود کتاب در طرق علامه حلی، کشف کتاب در زمان علامه مجلسی
 (۲) نبودن نام کتاب در فهرست شیخ طوسی، رویکرد کتاب به تضعیف بزرگان شیعه
 (۳) عدم وجود کتاب در طرق علامه حلی به کتابها، نبودن نام کتاب در رجال نجاشی
 (۴) وجادهای بودن کتاب در زمان سید بن طاووس، رویکرد کتاب به تضعیف بزرگان شیعه
- ۸۳- به عقیده آیت الله خویی منشأ عقیده شیخ طوسی در مساوی دانستن مرسلات و مسندات ابن ابی عمیر، صفوان بن یحیی و احمد بن محمد بن ابی نصر بزنطی چیست؟
 (۱) اجتهاد شخصی او با توجه به بحث اصحاب اجماع در رجال کشی
 (۲) اتحاد نظر با نجاشی به دلیل گزارش مشابه نجاشی درباره ابن ابی عمیر
 (۳) شیوع اعتقاد به تساوی مرسلات و مسندات این سه نفر در آثار رجالیان آن دوره
 (۴) اجتهاد شخص او با توجه به وجود قرائن متعدد در وثاقت این سه نفر
- ۸۴- تألیف کدام کتاب نقطه عطفی در تحول مصطلح الحدیث بوده و اساس تألیفات پس از خود قرار گرفت؟
 (۱) الکفایه فی معرفة الروایه از خطیب بغدادی
 (۲) معرفة علوم الحدیث از حاکم نیشابوری
 (۳) نخبه الفکر فی مصطلح اهل الاثر از ابن حجر عسقلانی
 (۴) علوم الحدیث یا مقدمه ابن صلاح دمشقی
- ۸۵- اختصاصات سنن اربعه حدیثی اهل سنت یعنی سنن ابن ماجه، سنن ابی داود، سنن ترمذی و سنن نسایی به ترتیب چیست؟
 (۱) حسن ترتیب، حصر سنن، وجود مباحث علل الحدیثی، کثرت تکرار روایات
 (۲) حسن ترتیب و وجود روایان مدلس، حصر سنن، نقد الحدیث، قلت تکرار روایات
 (۳) صحت روایات و تنظیم ابواب فقهی، کثرت تکرار، تقسیم سه گانه حدیث، کثرت تکراری روایات
 (۴) حسن تنظیم و وجود روایان مدلس، نقد الحدیث، اشتمال بر روایات صحیح و حسن، انحصار در روایات صحیح
- ۸۶- کدام گزینه نادرست است؟
 (۱) شیخ صدوق روایاتی انتخاب کرد که از نظر او صحیح بوده و بین او و خدایش حجت بود.
 (۲) معیار انتخاب حدیث در تهذیبین آوردن حدیث بر پایه موافقت با فتوای شیخ طوسی یا فتاوی مشهور بود.
 (۳) شیخ طوسی جهت حل تعارض روایات و توافق بین روایات مخالف از هر گونه جرح و تعدیل در خصوص روایان خودداری کرد.
 (۴) کلینی در انتخاب روایات از معیارهای چهارگانه از جمله رضا و تسلیم استفاده کرد و روایات او طبق عرف قدما صحیح است.
- ۸۷- کتاب «الشفاء فی اخبار آل المصطفی» از کیست و محتوای آن شامل چه کتابهایی است؟
 (۱) سید میرزا جزائری، کتب اربعه و دیگر کتب حدیثی شیعه
 (۲) عبدالله بن نورالله بحرانی، بحار الانوار و سایر منابع حدیثی
 (۳) سید عبدالله شبر، احادیث اصول الدین و احکام فقهی از کتب اربعه و دیگر کتابهای معتبر
 (۴) محمدرضا بن عبدالمطلب تبریزی، الوافی، بحار الانوار و وسائل الشیعه
- ۸۸- کدام گزینه، از جمله دلایل آیت الله خویی (ره) در مقدمه‌ی معجم رجال الحدیث برای نفی دلالت توثیق عام از وکلای امامان معصوم (ع) نیست؟
 (۱) جواز وکیل قرار دادن شخص فاسق، اجماعی است.
 (۲) ذکر شدن دسته‌ای از وکلای مذموم امامان (ع) در کتاب الغیبه شیخ طوسی، دال بر عدم ملازمه‌ی میان «وکالت» و «عدالت» است.
 (۳) معقول نبودن وثاقت عده‌ای پرشمار که در دورانی طولانی زیسته‌اند و فقط در یک وجه یعنی وکالت امامان (ع) با هم مشترک بوده‌اند.
 (۴) نهی از تمایل و اعتماد به ستمگران در آیه‌ی مبارک: «ولاترکوا الی الذین ظلموا» با بحث توکیل افراد که به انجام امور موکل مربوط است، ارتباطی ندارد.
- ۸۹- اصول ثانویه رجالی در شیعه عبارتند از:
 (۱) فهرست اسماء مصنفی الشیعه، معالم العلماء، رجال ابن الغضائری و خلاصة الاقوال
 (۲) فهرست اسماء علماء الشیعه و مصنفیهم، حل الاشکال فی معرفة الرجال، معالم العلماء و جامع الرواة
 (۳) معالم العلماء فی فهرس کتب الشیعه و اسماء المصنفین، رجال ابن داوود حلی، حل الاشکال فی معرفة الرجال، منهج المقال
 (۴) فهرست اسماء علماء الشیعه و مصنفیهم، معالم العلماء، رجال حسن بن داوود و خلاصة الاقوال
- ۹۰- کتابهایی که: ۱- نویسنده در آن، روایات یکی از کتابهای حدیثی را با سندی جدید فراهم کند، ۲- به منبع‌یابی روایات بدون سند یک اثر علمی اختصاص پیدا کند و ۳- نویسنده در آن به ذکر قسمتی از حدیث بسنده کرده و سپس طرق و اسانید آن را از ماخذ حدیث می‌آورد، به ترتیب چه نام دارد؟
 (۱) تخریج، مستخرج، معجم
 (۲) مستخرج، تخریج، اطراف
 (۳) مستخرج، زوائد، اطراف
 (۴) مستدرک، تخریج، معجم